

5 RENK YAYINEVİ

ÇOCUK EDEBİYATI

Pratik Zekâ Gülcan Dizisi - Şimdi Ne Olacak?

Yayın No.: 54

Genel Yayın Yönetmeni:

Göksal ASLAN

Yazan:

Aygün ASLAN

Redaksiyon:

Niyazi ASLAN
Selva GÜRSU

Kapak Tasarım:

Muhammet UZUN

Dizgi, Grafik Tasarım:

5 Renk Görsel Tasarım Merkezi
Mustafa KUYTAK

Kapak Resmi:

Murat Bingöl

Resimleyen:

Murat Bingöl

ISBN: 978-605-5300-20-3

Sertifika Nu.: 12179

Bu öykünün görsellerinin ve içeriğinin "seviyeye uygunluk" açısından incelemesini Yrd. Doç. Dr. Mustafa ÖTRAR yaptı. Öyküyü, 7 yaş ve üstü öğrencilerin okuması için uygun buldu.

5 RENK YAYINEVİ

Abdurrahman Gazi Mah.
Atayolu Cad. No:31 K:4
Sancaktepe/İSTANBUL
Tel: 0 216 642 82 42
Faks: 0 216 642 82 41
www.5renkyayinevi.com
E-mail: info@5renkyayinevi.com

Baskı ve Cilt

Milsan Basın Sanayi A. Ş.
Cemal Uluşoy Cad. No:38/A
Bahçelievler/İstanbul Tel: 0 212 697 10 00
Matbaa Sertifika No: 12169
İstanbul, 2017

Bu kitabın tamamının veya bir kısmının önceden "5 Renk Yayınevi"nin yazılı izni olmaksızın çoğaltılması Fikir ve Sanat Eserleri Yasası uyarınca yasaktır.
Kaynak gösterilmek şartı ile alıntı yapılabilir.

Yeni öğretmenimizi çok sevdik. İlk derste tek tek tanıştı hepimizle. Tanışma sırası bana geldiğinde dikkatle baktı yüzüme. Diğer öğrencilerle tanışıp geçmişti. Benim yüzüme ise uzun uzun baktı. Bir tuhafılık vardı. Gözlerimin içine bakarak gülümsedi. Belli ki güzel şeyler düşünüyordu.

Birden bana hayatımın teklifini sundu: "Yazdığım kitaplarda başrol oynar mısın?" dedi.

"Ay, bana bir şeyler oluyor!" dedim. Sevinçten bayılmışım. Nasıl bayılmayayım arkadaşlar? Düşünsenize bir anda milyonlarca çocuğun keyifle takip ettiği bir kahraman olacaktım.

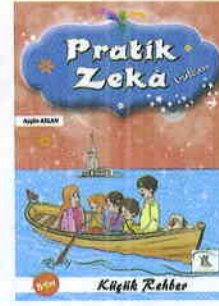
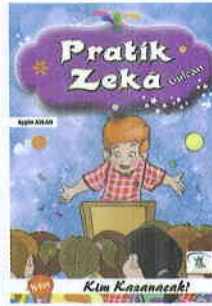
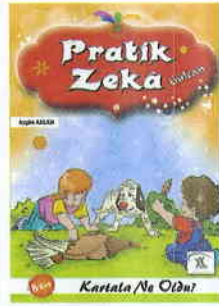
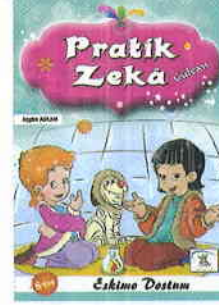
Kendime geldiğimde, "İyi, güzel, hoş da beni kim renklendirecek? 'Buruşuk' adlı bir köpeğim var. Onu kim çizecek?" gibi soruları art arda sordum. Sanki profesyonel sinema oyuncusuydum. Aygün Hanım, "Bu serinin tüm resimlerini Murat Bingöl resimleyecek." dediğinde küçük dilimi yutacak gibi oldum. Çünkü Murat Bingöl çocuk kitaplarını çizen ünlü bir ressamdı.

Kısa sürede "GÜLCAN" ismi kapaklarda yer aldı. Aygün Hanım'ın söylediğine göre **ünüm ülkemizin sınırlarını da aşacakmış...**

GÜLCAN

Pratik Zekâ Gilem

AYGÜN ASLAN

Şimdi
Ne Olacak?

Gülcan, annesi ile beraber alışveriş yapmayı çok sevdi. Hafta sonu evlerinin ihtiyaçlarını almak için hazırlandılar. Annesi, “Önce bir liste yapmalıyız.” dedi. Gülcan, “Anneciğim, ben sana yardımcı olabilirim.” diye atıldı. Annesi, “Tabii ki tatlım!” dedi. Gülcan kalem ve kâğıdını aldı. Annesinin yanına geldi. Bu arada kardeşi Tolga ise mutfakta çok sevdiği oyuncak arabasını sürüyordu. Annesi, buzdolabını açtı. “Yumurta, yoğurt, süt, makarna, pirinç, un, sıvı yağ, sabun ve deterjan da almamız lazım.” dedi. Tolga, “Şeker de alalım.” dedi. Gülcan zevkle şekeri de listeye ekledi.

Liste hazır olunca markete gittiler. Markete girdiklerinde ilk işleri bir alışveriş arabası almak oldu. Tolga ve Gülcan birlikte arabayı sürmeye bayılırlardı. Nurşen Hanım, alışveriş yaparken çok titiz davranırdı. Alacağı malzemelerin üretim ve son kullanma tarihlerine bakar, varsa garanti belgesini isterdi. Bir keresinde marketten aldıkları peynir bozuk çıkmıştı. Çünkü o gün Tolga parmağını market arabasına sıkıştırmış ve çok ağlamıştı. Nurşen Hanım da peynirin son kullanma tarihine bakamamıştı. Ama bugünkü alışverişte böyle bir sorunları yoktu. İki kardeş de çok dikkatliydi.

Alışveriş bitmek üzereydi. Her market gezisinde olduğu gibi bu gezide de Gülcan ve Tolga annelerine oyuncak reyonuna bakmak için ısrar ettiler. Tolga, “Ne olur anneciğim, bir kerecik bakalım. Merak ediyorum, yeni arabalar gelmiş mi?” diyordu. Gülcan ise, “Canım annem, söz, uzun süre kalmayacağız orada.” diyor ve zıp zıp zıplıyordu olduğu yerde.

Nurşen Hanım, “Tamam çocuklar, tamam oraya da bakarız. Önce listeyi bir kontrol edelim. Sonra oyuncak reyonuna da bakarız.” dedi.

Gülcan ve Tolga daha bir keyifle sürdürdüler arabayı. Market görevlileri, boşalan raflara yeni ürünleri yerleştiriyorlardı. Gülcan, marketteki piramit gibi dizilen ürünlerin nasıl dizildiğini hep merak ederdi. İşte tam da onun merakını giderecek bir manzara vardı karşısında. Reyon görevlisi salça kutularını üst üste diziyordu. Sanki bir usta gibi yapıyordu işini. Görevli, salça kutularını gökdelen gibi yükseltmeye başlamıştı.

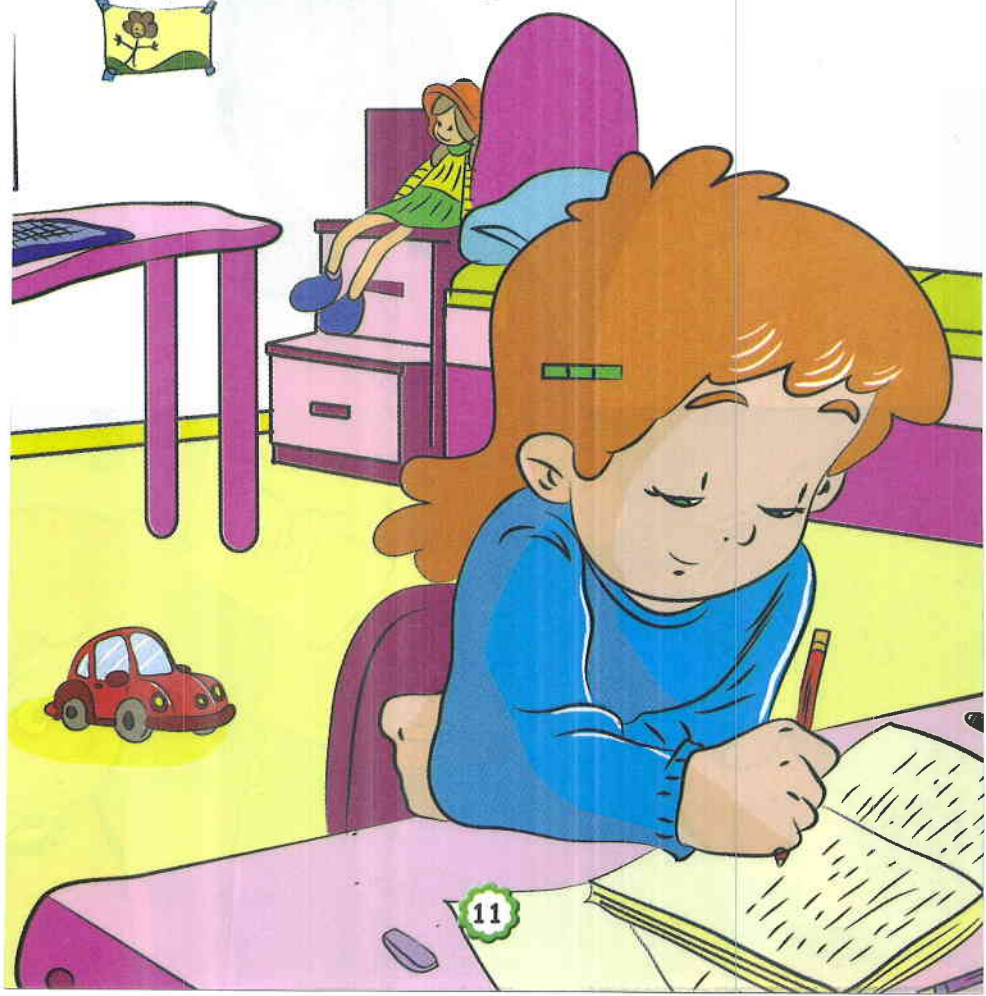
Ve beklenen an gelmişti. Oyuncak reyonundaydılar artık. Tolga, arabaların satıldığı reyona koştu, Gülcan ise hep hayalini kurduğu havlayan ve takla atan köpek reyonuna daldı. Köpekler o kadar güzellerdi ki... Havlıyor, kuyruk sallıyor, uyuyorlardı. Sınıf arkadaşlarının neredeyse hepsinde bu köpekten vardı. Uzun uzun hayranlıkla köpekleri inceledi Gülcan. Tolga da Gülcan'dan farksızdı. Arabaların birini alıp, diğerini bırakıyordu. Sanki yarış pistinde yarışan pilotlar gibiydi. Ağzıyla motor sesleri çıkarıyordu. İkisi de Nurşen Hanım'ın sesiyle gerçek dünyaya dönebildiler. "Haydi çocuklar, gidiyoruz artık!"

Marketten çıkarken çocukların akılları oyuncaqlarda kalmıştı. Gülcan uzun zamandır almak istediği havlayan köpek için para biriktiriyordu. Bu köpek çok pahalıydı. Kumbaradaki tüm parasını ve dedesinin bayramda verdiği harçlığı da ekleyince köpeğin parası tamamlanmış oluyordu. Ancak annesi, köpeği karne tatilinde alabileceğini söylemişti. Çünkü geçen sefer bir yapboz almıştı. Ve ancak karne tatiline girdiklerinde yeni bir oyuncak alabilecekti.

Tabii karne notlarının ona yakışır biçimde olması da gerekiyordu. Evet, Karne! Gülcan eve geldikten sonra odasına gitti. Çantasından ödevlerini çıkardı. Büyük bir özenle ödevlerini yaptı. Gerçekten de düzenli ve sorumluluk sahibi bir öğrenciydi. Öğretmeni onun yaptığı çalışmalarını hep çok beğenir, örnek gösterirdi.

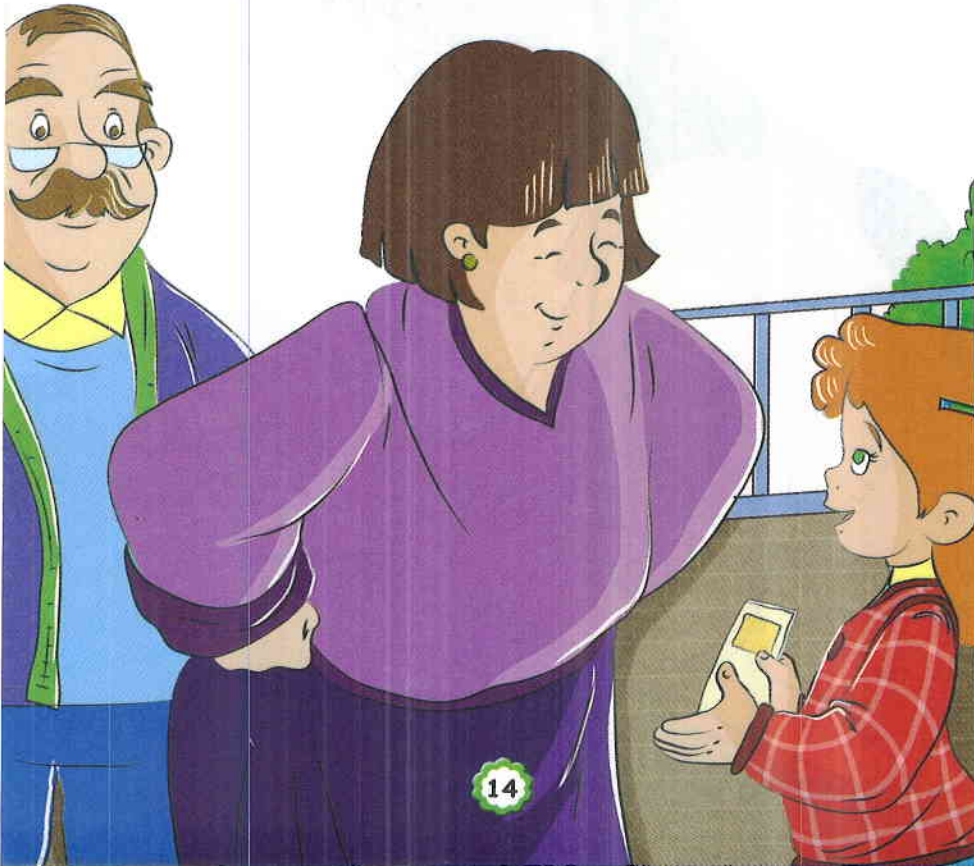
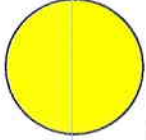
Günler böyle hızla geçip gitti. Nihayet okulun son günü geldi. Öğrenciler karnelerini almak için sınıfta heyecanla bekliyordu. ğretmeni karneleri dağıtırken Gülcan çok heyecanlandı. Notlarını merak ediyordu. Kendine çok güvenmesine rağmen, endişeleniyordu.

“Ya notları beklediği gibi gelmezse?” korkusunu yaşıyordu. Karnesini verirken Aysel Öğretmen, onu yanaklarından öptü. “Tebrik ederim çiçeğim, karnen bir harika!” deyinceye kadar Gülcan’ın endişesi devam etti.

Evet, Gülcan'ın karnesi çok güzeldi. Sevinçle notlarına baktı. Gerçekten de tüm notları çok güzeldi. Davranış notları da oldukça iyiydi. Öğretmeni ve arkadaşları ile vedalaştı. Hoplaya, zıplaya elindeki güzel karnesini övünçle sallaya sallaya evin yolunu tuttu. Yolda onu gören komşuları önce karnesine baktılar sonra da onu tebrik ettiler.

Annesi işten yeni gelmiş, mutfakta akşam yemeğini hazırlıyordu. İsrarla zili üst üste tekrar tekrar çaldı Gülcan.

Bir an önce karnesini annesine göstermeliydi. Koşturduğu için soluk soluğa kalmıştı. Annesi kapıyı açar açmaz boynuna sarıldı. “Anneciğim, çok mutluyum karne notlarım çok güzel!” diyerek uzattı karnesini. Annesi de heyecanla karnesini inceledi ve kocaman bir öpücük kondurdu yanığına kızının.

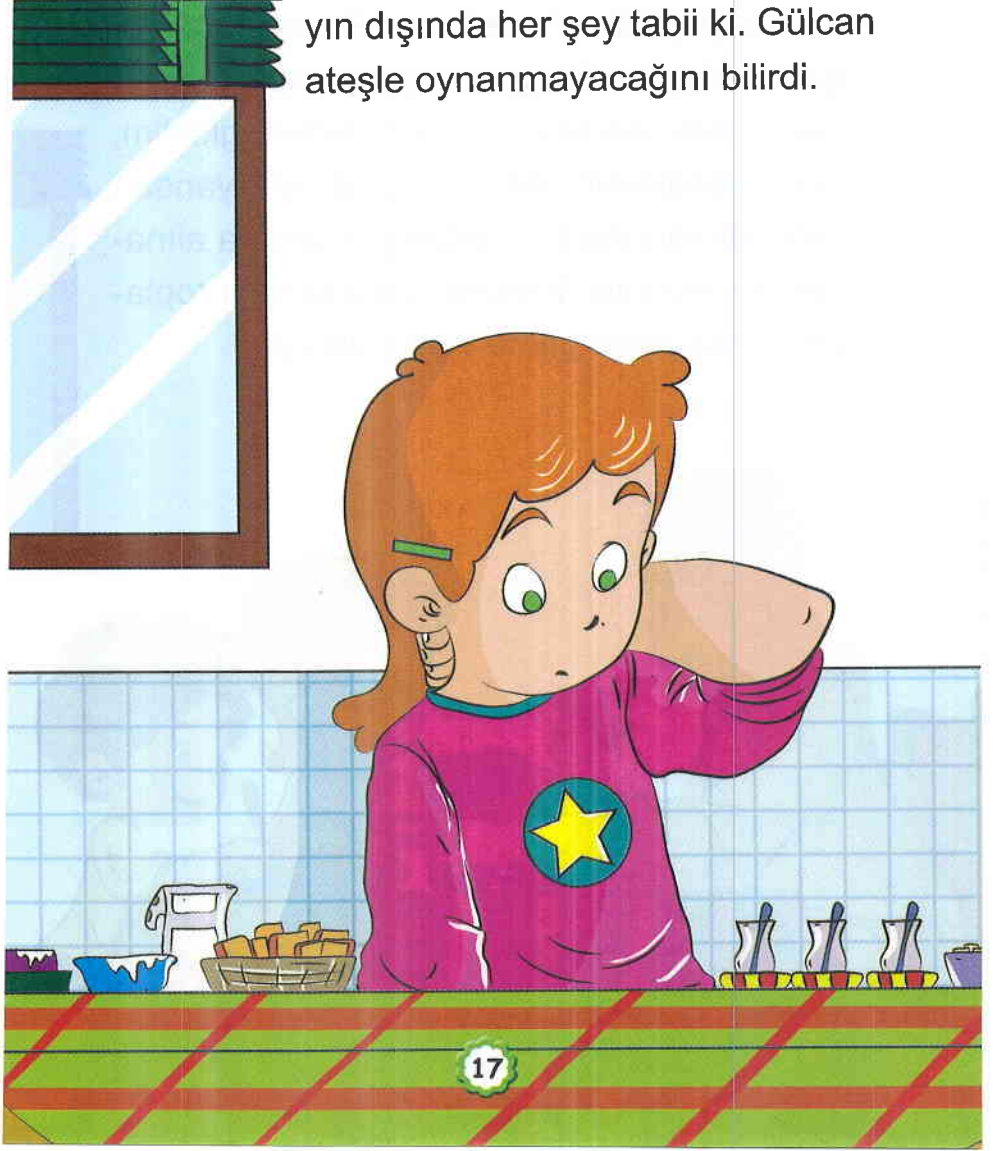

Gülcan, karnesini akşam babasına ve Tolga'ya da gösterdi. Tolga, "Ablacığım tebrik ederim seni!" dedi. Tolga da bu yıl anaokuluna başlamıştı. O da ablası gibi çok çalışmış ve gülen yıldızlar almıştı. Gülcan: "Ben de seni tebrik ederim. Benim akıllı kardeşim." dedi.

Gülcan, sabah erkenden okul varmış gibi uyandı. Giyindi ve mutfağa gitti. Annesine sürpriz bir kahvaltı hazırladı. Her şey hazırды. Çayın dışında her şey tabii ki. Gülcan ateşle oynamayacağını bilirdi.

Annesi mutfağa geldiğinde yüzünde güller açtı. Gülcan'ın sürprizi çok hoşuna gitti. Annesi çayı demleyince masaya oturdular. Tolga sütünü yudumlarken Gülcan yumurtasını soyuyordu. Annesine, "Anneciğim, bugün havlayan köpeği almaya gidebilir miyiz?" diye sordu. Annesi, "Tamam tatlım, gidelim, hem alacaklarım da var." dedi. Bir yandan kahvaltı yaparlarken, diğer yandan da alınacakları yazdılar. Kahvaltı bitip sofrayı toplayınca alışverişe gitme vakti gelmişti.

Gülcan, kumbarasındaki paraları çantasına koydu. Tolga da biriktirdiği paraları alarak annesine getirdi. Markete gittiler. Alışveriş yapıldı. Sıra oyuncak reyonuna geldi.

Tolga, heyecanla alacağı arabayı seçti. Gülcan da son anda karar değiştirdi. Çünkü konuşan bir bebek görmüştü. Tercihini konuşan bebekten yana kullandı.

Kasada, alınan malzemelerin ve oyuncakların parasını ödediler. Nurşen Hanım alışveriş fişini de aldı. Her zamanki gibi satın aldıkları ile fişi karşılaştırıp inceledi. Cüzdanına koydu. Çünkü zaman zaman kasalarda karışıklıklar olabiliyordu. Böylesi yanlışlıklar yaşamak hiç kimsenin hoşuna gitmezdi. Nurşen Hanım'ın da tabii ki...

Tolga ve Gülcan koşar adımlarla eve geldi. Oyuncaklarını kutusundan çıkarıp oynamak için sabırsızlanıyorlardı. Oturma odasında yere oturdular ve paketleri açtılar. Tolga arabasıyla oynamaya başlamıştı bile. Gülcan konuşan bebeğinin pilini annesinin yardımıyla taktı. Parlayan, mutlu gözlerle bebeğini kucakladı. Annesine sarıldı, öptü. "ok mutluyum anneciğim!" dedi.

Bebeğinin konuşmasını sağlayan kırmızı düğmeye bastı. Bekledi. Ama bebekten ses çıkmıyordu. Pilleri kontrol etti. Hayır, pillerde sorun yoktu. Bir kez daha bastı kırmızı düğmeye, bekledi. Konuşan bebek, susan bebek olmuştu. Bir türlü konuşmuyordu. Şaka olmalıydı bu. Gülcen kırılmış bir bardak gibiydi. Elleri titriyordu. Ne yani! Bu bebek bozuk muydu? İnanamıyor, inanmak istemiyordu. Bir daha bastı düğmeye, bir daha, bir daha, bir daha...

Defalarca denedi.
Hayır, olmuyor,
olmuyor, olmuyor-
du işte. Çalışmı-
yordu bebek.
Konuşmuyordu...

Gülcan, “Anne, anne! Bu bebek bozuk! Çalışmıyor bir türlü.” diye bağırdı. Ağlıyordu.

Annesi telaşla diz çöktü halının üstüne. Bebeği eline aldı. Evirdi çevirdi. Piline, düğmesine baktı. Evet, maalesef bebek bozuktur. Ne yapacaklardı şimdi?

“Haydi Gülcan! Bebeği markete götürelim.” dedi Nurşen Hanım. Hızlıca hazırlandılar. Tolga, şaşkıncıydı. Onun arabası çalışıyordu. Ama ablasının ağlaması ve yaşadığı üzüntü Tolga’yı da üz müştü. Mutluluğu yarım kalmıştı.

Hele Gülcan, yanakları solmuş, gözleri kızarmıştı ağlamaktan.

Markete girdiklerinde Satış Müdürü ile görüşmek istediklerini söylediler. Bir süre sonra karşlarına iri yarı, kaba bir adam geldi. Sert bir şekilde, “Ne istiyorsunuz? Niçin geldiniz?” dedi. Nurşen Hanım kibarca olanları anlatmaya başladı. Satış Müdürü daha Nurşen Hanım sözünü bitirmeden, azarlayarak: “Bizi ilgilendirmez hanımefendi!” dedi sinirli bir şekilde. “Nereden bilelim oyuncuğın sizin evinizde bozmadığınızı!” diye ilave etti.

Gülcan, Tolga ve Nurşen Hanım hiç beklemedikleri bu tepki karşısında şaşkın şaşkın adama baktılar. Adam, gayet rahat bir

şekilde, “Benim sizin için yapabileceğim bir şey yok!” dedi ve oradan uzaklaştı.

Gülcan elinde bozuk, suskun bebekle kalamadı orada. Nurşen Hanım, “Bu iş burada bitmez!” dedi. “Sizi şikâyet edeceğim beyefendi!” diye bağırdı adamın arkasından.

Eve döndüklerinde üçünün de morali çok bozuktu. Nurşen Hanım hemen rehberden Tüketicuyu Koruma Derneğinin numarasını buldu. Telefonla aradı. Görevliye kısaca yaşananları anlattı. Alışveriş fişinin numarasını söyledi. Mağazanın adını ve adresini, kendi adını ve adresini belirtti. Telefonu kapattıktan sonra Gülcan’a,

“Hiç merak etme güzel kızım! Tüketicuyu Koruma Derneği haksızlığa uğrayanların yanındadır.

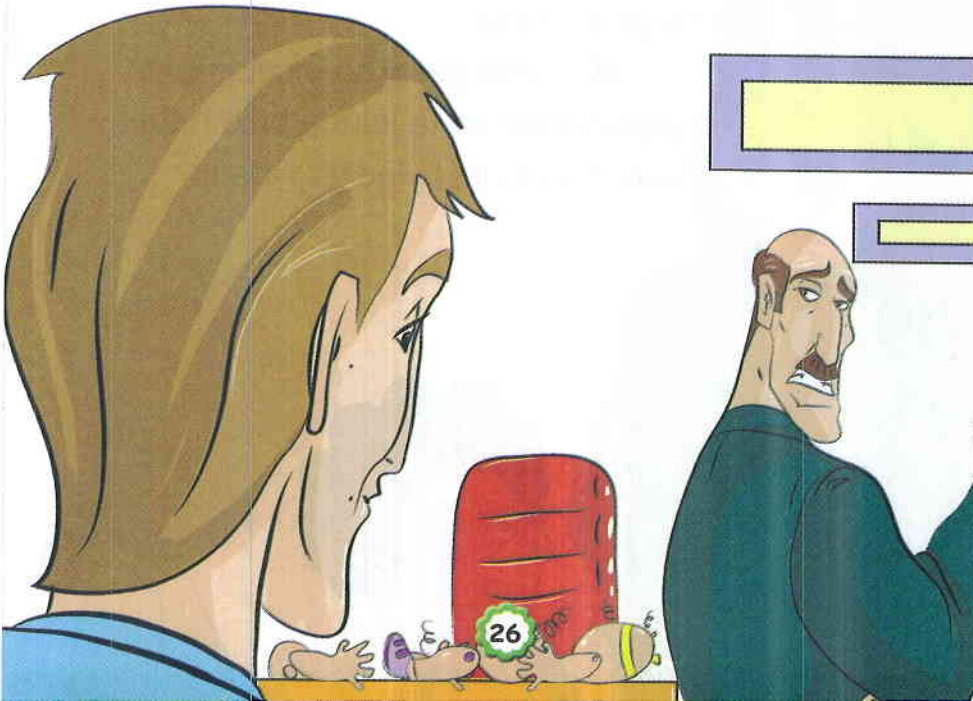
Markette gereken incelemeleri yaparak bir hafta içinde bize haber vereceklerini söylediler.” dedi.

Gülcan biraz rahatlamıştı. Ama yine de endişeliydi. Ya bozuk bebek değiştirilmezse ne olurdu? Bu kadar zamanki sabrı, biriktirdiği harçlıkları boşa mı gidecekti? Bir hafta çabucak geçmedi tabii. Uzun bir haftaydı bu geçen hafta.

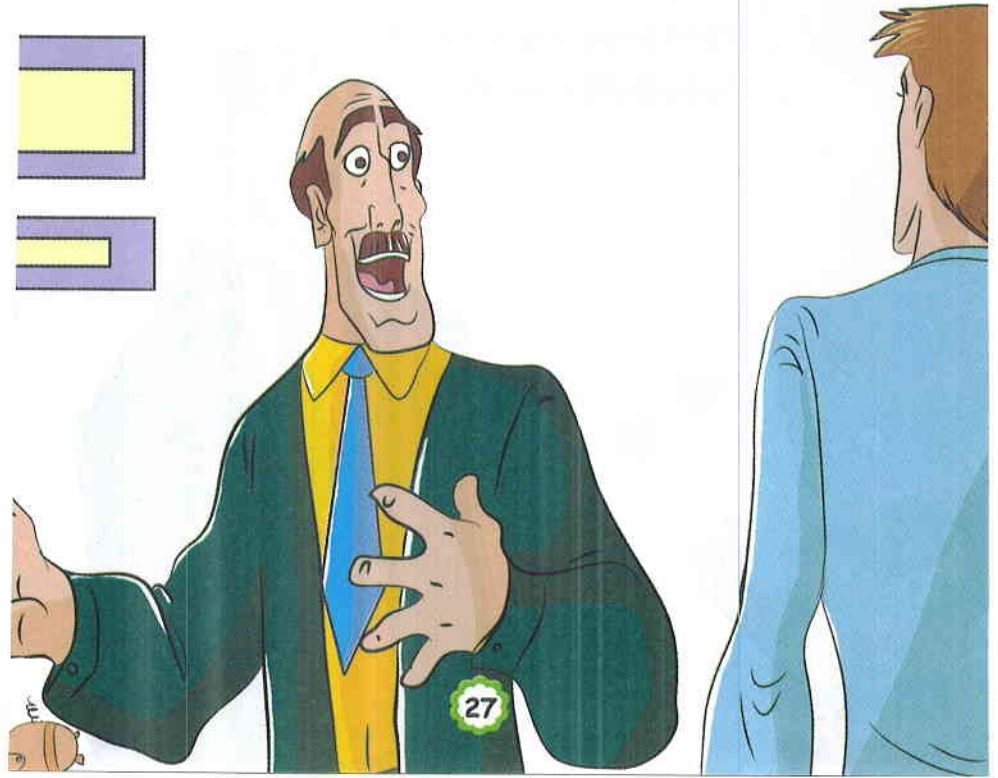
Çalan her telefona Gülcan koşuyordu. Evden çıkmak istemiyordu. Ya onlar yokken ararlarsa diye...

Tüketiciyi Koruma Derneğinden bir görevli Gülcanların alışveriş yaptıkları markete gitti. Şikâyet konusunu Satış Müdürü ile görüştü. Bebekleri inceledi.

Gerçekten de birkaç tane daha konuşan bebeğin mağazada yapılan denemelerde bozuk olduğu tespit edildi.

Satış Müdürü ne diyeceğini bilemez bir durumdaydı. Özür dileyerek hatalarını düzelteceklerini söyledi. Dernek görevlisi Gülcan'ın evini arayarak mutlu haberi verdi.

Gülcan ve annesi sağlam bebeği almak için markete gittiklerinde karşılarında yine Satış Müdürünü buldular. Satış Müdürü yaptığından utanmış bir hâldeydi.

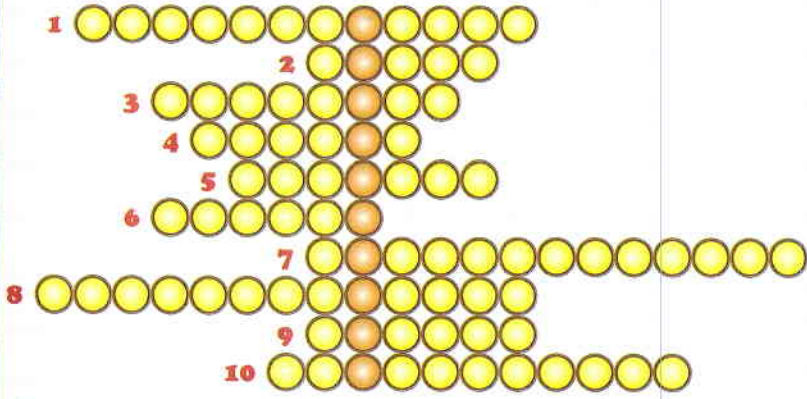
Gülcan'dan ve Nurşen Hanım'dan özür dileyerek Gülcan'a mağazanın en güzel konuşan bebeğini verdi. Sonunda zor da olsa bebeğine kavuşan Gülcan, annesine sarıldı. Bu kadar bilinçli ve hakkını aramasını bilen bir annesi olduğu için şanslı olduğunu düşündü.

Aldığı fişin önemini bir kez daha anladı. Tatil boyunca konuşan bebeğiyle oynadı.

Bulmacayı, okuduğunuz hikâyeye göre çözünüz. Renkli kutucuklardaki şifreyi bulunuz.

ŞİFRE

1. Gülcan'ın aldığı bebek?
2. Gülcan ve annesinin alışveriş yapmak için hazırladıkları not?
3. Gülcan'ın annesine hazırladığı sürpriz?
4. Nurşen Hanım'ın marketten aldığı bozuk çıkan yiyecek?
5. Gülcan ve Tolga'nın markette bakmak için ısrar ettiği reyon?
6. Alışveriş listesindeki ürünlerden biri?
7. Nurşen Hanım'ın satın aldığı ürünleri karşılaştırdığı kâğıt?
8. Nurşen Hanım Gülcan'a yeni oyuncak almak için neyi bekliyordu?
9. Nurşen Hanım, "Tüketiciyi ..... Derneğini aradı." cümlesinde noktalı yere gelmesi gereken sözcük?
10. Market görevlisinin üst üste dizdiği ürün?

1. Alışveriş yaparken nelere dikkat etmek gerekir? Üç madde yazar mısın?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. Gülcan'ı anlatan iki cümle yazar mısın?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. "Karne"nin çağrıştırdığı üç kelime yazar mısın?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. Çocuklar için nasıl bir oyuncak tasarlamak isterdin? Oyunağının özellikleri neler olurdu?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

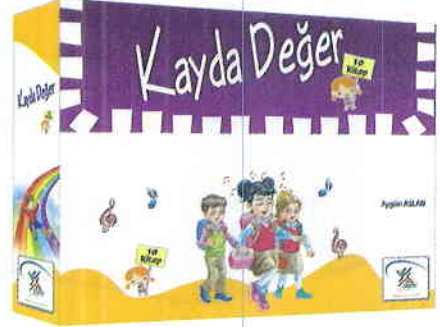
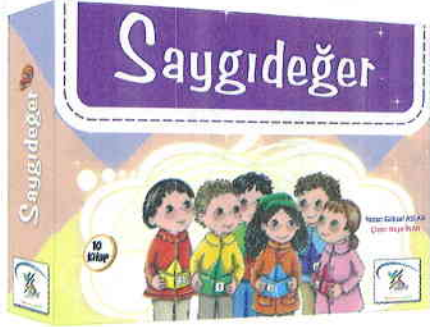
.....

.....

5 RENK ÇOCUK EDEBİYATI

2.
SINIF

5 RENK ÇOCUK EDEBİYATI

50 Kitap

2. SINIF

